

عنوان مقاله:

مطالعه ی تطبیقی سنت گرایي و تاریخی گری در تبیین معماری مسجد با تمرکز بر آراء تیتوس بورکهارت و الگ گرابار

محل انتشار:

دوفصلنامه فرهنگ معماری و شهرسازی اسلامی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سیده هادی جلالی - Islamic Azad University Science and Research Branch

نیر طهوری - Islamic Azad University Science and Research Branch

ایرج اعتصام - Islamic Azad University Science and Research Branch

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به مطالعه تطبیقی دو شیوه فلسفی-حکمی سنتگرایی و تاریخی گری در باب معماری مسجد با تمرکز بر آراء تیتوس بورکهارت و الگ گرابار میپردازد. با مفروض دانستن اینکه اختلاف بنیادهای نظری سبب می شود یک امر واحد علی-رغم داشتن مبنای خاص یکسان در شکلگیری، به شیوه های متفاوت تعریف و تبیین شود، باوجود تفاوت مبنای فکری دو رویکرد سنت گرایي و تاریخی گری، بورکهارت و گرابار هر دو به نقش مبنای حکمت اسلامی در شکل گیری هنر و معماری منسوب به آن توجه ویژه ای دارند. حال که شکل گیری هنر و معماریاسلامی در کامل ترین نمونه آن یعنی مسجد مدنظر است، سؤال پژوهش این است که ایشان اصول معماری مسجد را از منظر خاص خود چگونه تعریف کرده و حکمت اسلامی را منشا کدام عناصر در شکل گیری آن دانسته اند؟ یافته ها نشان میدهند با اینکه هر دو، آثار سنی پیشین را مبنای شکلگیری مسجد بیان می کنند؛ بورکهارت توسعه معماری مسجد را براساس جوهره و تعالیم اسلام و تمام عناصر آن را واجد ماهیت معنوی و نمادین و تجلی عینی اسلام میدانند؛ در حالی که گرابار نیازهای عملکردی را عامل توسعه اجزای شناختی مسجد میدانند و با رد تاکید انحصاری بر نقش اسلام، اظهار می دارد که برخی عناصر عاریتی آن، بعدها تحت تاثیر مبنای اعتقادی اسلام، ماهیتی نمادین و هویتی یافته اند. شیوه تحقیق توصیفی - تحلیلی با رویکرد مطالعه تطبیقی است.

کلمات کلیدی:

Sophia Perennis, Traditionalism, Historiography, Titus Burckhardt, Oleg Grabar
حکمت خالده، سنت گرایي، تاریخی گری، تیتوس بورکهارت، الگ گرابار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1428545>

